

1. Křesťanská du - še, k Pá - nu se dí - vej, o je - ho lá - sce ži - vě rozjí - mej;
a - by tě vykoupil, smrt těžkou podstoupil, když pro te - be při - šel z ne - be.

2. Uvaž tu lásku Ježíše Krista:
V paměť své smrti hostinu chystá;
dříve než dokonal,
z nebe nám pokrm dal
těla svého tajemného.

3. V předvečer smrti za tebe prosí,
krupěje krve skráně mu rosí;
zrádce, hle, blíží se,
líbá tvář Ježíše,
Mistra svého nevinného.

4. Když Pán přichází k svatému městu,
před sebou vidí křížovou cestu;
všemocný Stvořitel,
národů učitel,
k naší spáse vydává se.

5. Bolestné muky Spasitel tichý
pokorně přijal za naše hříchy;
odsouzen k smrti jde,
v nebi jenž kraluje,
roven Otci slávou, mocí.

6. Za lid svůj hříšný Beránek Boží
na hlavě nese korunu z hloží.
Oběť tu rozjímej,
Ježíši vděčně dej
srdce celé v lásce vřelé.

7. Zástup se rouhá božskému Pánu,
on tiše snáší posměch a hanu;
na smrt jde Boží Syn,
ten, jehož cherubín
v nebi zdraví písni slávy.

8. Ejhle, již Kristus v bolestné muce
rozepjal na kříž zraněné ruce.
Pozvedni oči své,
k sobě tě vlídně zve
v smrti chvíli Ježíš milý.

9. Vznesený vládce nebeské říše
dotrpěl za nás na kříži tiše.
Ze smrti slavně vstal,
z nás tíži hříchu sňal,
Spasitel náš, Pán a Bůh náš.

10. Jak jen ti díky, Pane, mám vzdátí?
Ze hříchů chci se upřímně káti;
já krev tvou nezdám,
k tobě se navrátím,
k Otci svému nebeskému.

**Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý,
jeho milosrdenství trvá navěky.**

Žl 117